

**KAIKEN VÄKIVALLAN
JA VIHAN ALKUPERÄ**

**PAHAN
NAAMIOT**

*The twilight is stealing across dockside
Please, light a storm lantern in your haven
There is on surfs an old, seasick rover
Searching the four-leaf clover*

*Sailed as far as the last strand and beyond
Have returned from the land of no return
Clouds of past are casting shadows over
Homeward bound worn out rover*

*It's time to strike skull and crossbones
Can't buy me by gold and gemstones
Ready to renounce, but don't to give up*

*Swayed on a brink of the abyss of Gehenna
Forgive, for they don't know, what they're doing
Drain cup of wine vinegar as lovesick rover
And the pain is at last over*

*Landlubber is back, by your side
Old rover who can't buoy
Wades now against the stream
I got the numbers, Bogy can't win*

*White horses are weaving moon path seawards
Please, shine a secret run to your garden
There is in utter darkness, homesick rover
Searching the four-leaf clover*

KAIKEN VÄKIVALLAN
JA VIHAN ALKUPERÄ

PAHAN NAAMIOT

Hän Joka Uneksii

*The killer awoke before dawn
He put his boots on
He took a face from the ancient gallery
And he walked on down the hall
He went into the room where his sister lived, and then he
Paid a visit to his brother, and then he
He walked on down the hall, and
And he came to a door
And he looked inside
"Father?" "Yes, son?" "I want to kill you"
"Mother? I want to..."*

Jim Morrison

Toinen, laajennettu painos
Copyright © Viherhiukkanen Oy 2018
Kannen taitto ja kansikuva: hwhd

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528002284

SISÄLLYS

Vaiettu totuus	6
Tunnevarmaisuus	8
Kaiken pahan umpiperä	13
Epävakaat siveyspoliisit	20
Pahan naamiot	30
Sylipuudelit	34
Persbodarit	47
Asiaa tuntemattomat asiantuntijat	55
Harkintakyvyttömät viisaat	63
Vietin viemää	67
Siunatut hyväntekijät	71
Katkenneet selkärangat	82
Valopäät	89
Tissiriipukset	95
Massat rankaisevat itseään luomallaan väkivallan rutolla	106
Heppini on haluillaan	111
Läpiä päässä	123
Vulvan valtiaat	128
Kristuksen morsiamet	135
Kunnian kulttuuri	142
Tosiasioiden kieltäminen	154
Sileäposkinen tappaja	169
Videopelien taivas	183
Sillitynnyrissä kasvaneet älykääpiöt	189
Pukki kaalimaan vartijana	196
Maaailman onnellisimpien onnettomien maa	207
Syvydestä uikuttava masokisti	219
Veriorgiat	229
Kävelevät aivokuolleet	233
Kuinka tapat lapsesi	247
Viimeisenä jonossa	252
Puutteellinen pentuaikainen sosiaalistuminen	263
Rakkauden jääkausi	274

VAIETTU TOTUUS

Ihmiskunnan vaietuin ja vaiennetuin totuus on väkivallan alkuperä. Vaikka ihan hyvin tiedetään mistä väkivalta johtuu, niin silti yhä joka ikinen päivä massoille uskotellaan, että väkivalta johtuu esimerkiksi geneettisestä perimästä, psyykkisistä syistä, meistä kaikista, väkivaltaviitteestä, kontrollin, resurssien ja kouluterveydenhuollon puutteesta, yhteiskunnan kovuudesta, koulutuksen ongelmista, välinpitämättömyydestä sekä/tai tietysti – selittämättömyydestä.

Usea tutkija on väittänyt tutkimustensa perusteella aivan vakavissaan, että väkivalta on ainakin puoliksi perinnöllistä (lopusta he eivät sitten osaa sanoa sen vertaakaan), kun he ovat tutkineet murrosikää lähestyviä ja murrosiässä olevia nuoria. Nämä väkivallan perinnöllisyyskäsityksen takana seisovat tutkijat eivät kuitenkaan tiedä näköjään mitään ihmisen aggressioviitistä, elämää suojelevasta aggressiosta. He eivät myöskään ole tutkineet henkilöiden varhaislapsuuden kokemuksia, jolloin nämä "perinnöllisesti geneettiset" vauriot lapsen kokeman tuolloisen kohtelun johdosta todellisuudessa syntyvät, vaan näiden nuorten häiriökäyttäytymistä lähes 10 vuotta myöhemmin. Kukaan ei ole sijoittanut sylivauvaa tyhjiöön ja osoittanut, että tällä on synnynnäisesti aggressiivisen tappajan geenit.

Sitä paitsi juuri lapsen sijoittamineen tyhjiöön, myönteisten ja vastarakkautta synnyttävien tunteiden tyhjiöön, tekee hänestä takuulla mielenvikaisen. Ja se lisäksi pitäisi tutkijoista karsia ne, joiden kokemus- ja tunnemaailma on rakkaudelle välinpitämätön, jopa rakkaudelle kielteinen – valerakkausmaailma. Miten tämä voi ylipäättään onnistua, jos valtaosa ihmisistä ei edes tiedä mitä rakkaus on?

Mikään tutkimus ei sen sijaan kiellä, etteikö lapsen jo hyvin varhaisiällä kokema henkinen ja fyysinen pahoinpitely ja/sekä lapsen eriasteinen laiminlyönti varhaisessa lapsuudessa aiheuttaisi hänelle eriasteinia psyykkisiä vammoja, päinvastoin. Tutkimuksissa on todettu, että lasten henkinen sekä fyysinen "raiskaus" voi vaurioittaa lapsen henkistä minää todella vakavasti ja synnyttää lapsessa vääristyneitä käyttäytymismalleja kuten esimerkiksi sadismia, masokismia – sadomasokismia, puhumattakaan ismeistä, nisteistä, filioista, manioista, masennuksesta, narsismista, itsensä paljastelusta tai tirkistelystä, jotka puhkeavat kukoistukseen useita vuosia, joskus jopa vuosikymmeniä yksittäistä tai sarjaraiskausta myöhemmin. Ja että lasten kokema vuosituhantinen henkinen ja fyysinen väkivalta on huomattavasti paljon yleisempää kuin kukaan on osannut koskaan edes pahimmissa painajaisunissakaan kuvitella.

Kaikki muut alussa mainitut väkivallan synnyttäjiksi yleisesti luetellut seikat, psyykkiset syyt, me kaikki itse, väkivaltaviihde, kontrollin, resurssien ja kouluterveydenhuollon puute, yhteiskunnan kovuus sekä koulutuksen ongelmat ovat välinpitämättömyyttä lukuun ottamatta yksinomaan seurauksia, eivät suinkaan syitä, lasten eriasteisesta pahoinpitelystä. Välinpitämättömyys on taas pakonomaisen orgastisen kaipuun, kuten Wilhelm Reich osoitti, yksilössä aiheuttaman itsetehdyn lobotomialeikkauksen tulosta. Yksilö on itse vaientanut, kuurouttanut ja sokeuttanut itsensä. Hän on sivustaseuraaja, joka ei näe – eikä halua nähdä. Hän on tehnyt itsestään osasyllisen, kanssarikollisen, koska hän ei ole puuttunut tapahtuvaan.

Mutta miksi esimerkiksi toimittajat ja muut median edustajat eivät ylipäättään ota selkoa väkivallan syistä, väkivallan alkuperästä? Heidänhän pitäisi yleisen käsityksen mukaan muka olla jonkinlaisia vallan vahtikoiria. Miksi edes ne, jotka tietävät totuuden tai ainakin omaavat hajua väkivallan alkuperästä, eivät kerro totuutta väkijoukoille? Niinpä kun kukaan ei välitä tuon taivaallista, niin syvään uneen lukitussa tornissa vaipunut Ruusunen ja koko linnan väki jatkaa tuhat vuotisia uniaan piikkipensaiden kätkemän palatsin uumenissa kenenkään häiritsemättä. Eivätkä piikkipensaat edes ole ihanan tuoksuisia vaaleanpunaisia köynnösrusuja.

Tämä on nyt tässä – viisi kirjasta: "Kapinallinen, Pelastaja, Petturi ja Äpärä", "Massapsykologia - perusteet", "Tiennyt Mitä Rakkaus On", "Vale Muuttuu Lopulta Totuudeksi" ja "Pahan Naamiot" – kaikki mitä olen tiennyt. Ei ole enää mitään muuta sanottavaa. En tiedä enempää, tai jos tietäisinkin, niin nyt ei ole sopiva aika puhua siitä. Ja on aivan oma asiiasi jos jatkat edelleen nokosiasi. Tämän kirjasen (Pahan Naamiot) luettuaan kukaan ei voi kuitenkaan enää pestä, ei edes yksikään toimittaja, ellei ole pelkkä tyhjäntoimittaja, käsiään ja hurskastella, että hän ei tiennyt mitään tai kysyä kuten Pontius Pilatus viatonta näytellen:

"Mikä on totuus?" (Joh.18:38)

Ja Jeesusta mukaillen voi aivan hyvin ja osuvasti lainata Johanneksen evankeliumin 15. luvun jaetta 22:

Jos en olisi tullut ja kirjoittanut tätä, ei teillä olisi syytä vaieta ja valehdella; mutta nyt teillä ei ole, millä vaikenemistanne ja valehteluanne puolustaisitte.

TUNNEVAMMAISUUS

Kun Wilhelm Reich oletti että, jokainen järjestäytynyt mystiseen "totuuteen" pyrkivä liike perustuu massojen syvälle, milteipä pakonomaiselle orgastiselle kaipuulle, niin häneltä jäi huomaamatta, että jokainen ihmisiä hallitsemaan pyrkivä ja hallitseva liike perustuu massojen syvälle, milteipä pakonomaiselle yleiselle ja yhtäläiselle rakkaudettomuudelle – rakkausanemialle. Reich ottikin huomioon vain orgastisen kokemuksen aiheuttaman, tosin sukupuolista tyydytystä tuovan hetkellisen tunne-elämyksen, mutta jätti huomioimatta kokonaan orgastiseen kokemuksen taustalla piilevän tunne-meren, jonka tyrskyävillä laineilla ja tyynissä suvannoissa luonnollista seilausta kokematta jääneet yksilöt ensinnäkin kärsivät orgastisesta vajaatoiminnasta ja tuo vajaatoiminta johtaa koko yhteiskunnan tunnevammaisuuteen, yleiseen ja yhtäläiseen rakkaudettomuuteen pyörteeseen. Ja tuo tunnevammaisuus on yhteiskunnassamme esiintyvän kaiken fyysisen ja henkisen väkivallan syy – aina ja poikkeuksetta.

Reich osoitti tutkimuksissaan, että fasismi on massojen oman järjettömän, irrationaalisen, luonteenrakenteen aiheuttama ilmaus – seuraus omasta tyhmyydestä ja – tyhjyydestä. Massat rankaisivat itse itseään luomallaan fasismin rutolla. Ja aivan saman logiikan mukaan esimerkiksi naiset rankaisivat itseään heihin kohdistuvalla seksuaalisella ahdistelulla. Eli naiset itsekin ovat syyllisiä siihen, että miehillä on aivot ainoastaan alapäässä, mutta ei siksi, että he pukeutuvat niin, että miehen muutenkin kyseenalainen todellisuuden hahmotuskyky pettää, vaan siksi, että he ovat olleet ensinnäkin mukana kasvattamassa miehistä aivoidiootteja ja toiseksi siksi, että he eivät ole tehneet mitään asiantilan korjaamiseksi, vaan ovat jääneet, ikään kuin luottaen hyvään onneensa, "kadunkulmaan" tyrkylle.

Wilhelm Reich ja Nasaretilainen, molemmat korostivat, Reich tutkimuksissaan ja Nasaretilainen ohjeissaan, että meitä ympäröivä pahuus johtuu kansanjoukoista, massoista, yksittäisistä ihmisistä itsestään. Kukaan ulkopuolinen, Aadolf Hitler, Pol Pot, Kaifas tai Bašar al-Assad, ei tee meitä pahoiksi. Me itse teemme itsemme pahoiksi. Me itse rakennamme pahan valtakunnan George W. Bush etunenässä. Ja on muistettava, että me kaikki emme suinkaan ole yhtä sairaita, ei lähestulkoonkaan – monet ovat vielä paljon, paljon vakavammin haavoitettuja.

Jotkut meistä ovat henkisesti vain hyvin vähän haavoittuneet, jotkut enemmän, jotkut vähemmän, monet huomattavasti, mutta muutamat meistä ovat vaurioituneet niin vakavasti, että muuta ei tarvitakaan. Helvetin irti pääsemisen edellytykseksi riittää paikallisesti, kansallisesti tai yleismaailmalli-

sesti kulloinkin vain yksi ainoa pirttihirmu, raakalainen, ihmispeto, Stalin, Himmler, Mao, Il Jung, Bokassa, Amin, Luther, Calvin tai Leopold II. Ja kuten natsi-Saksan esimerkki osoittaa, suurin osa kansasta seuraa kuuliaisesti perässä. Ja kun tässä puhutaan massoista, kansanjoukoista tai ihmistä, niin ei tarkoiteta suinkaan kaikkia ihmiskunnan jäseniä, vaan suurinta osaa. Ja aivan saman logiikan pohjalta Mohandas Gandhi tarjoilee:

Johtajien pahuus, sikäli kun he ovat pahoja, ei välttämättä eikä yksinomaan ole synnynnäistä vaan suuressa määrin ympäristön aiheuttamaa. Heidät pitäisi muuttaa muuttamalla heidän ympäristöään. Tuo ympäristö olemme me – kansa, joka tekee hallitsijoista itsensä kaltaisia. Hallitsijoissa korostuu se, mitä me kokonaisuudessa olemme.

Toisin sanoen, mitä vakavammin kansa on henkisesti vaurioitunut, sitä henkisesti haavoittuneemmat johtajat sillä on ja päinvastoin, mitä vammautuneemmat kansan johtajat ovat mieleltään, sitä sairaalloisemmin kansa käyttäytyy. Sillä koska kansa valitsee johtajiksensa kaltaisensa, on tyhmää valittaa, koska valittaa vain itsestään.

Ja ennen kuin jatkamme on syytä tähdentää mutamaa perusasiaa; Kun jotain ihmistä syytetään jostakin, niin se ei automaattisesti tarkoita aina panettelua, piikittelyä, halventamista, mustamaalausta tai lokaan vetämistä, vaan havainnollistamista, tiedonantoa, esilletuontia, arvostelua tai moittimista. Viimeksi syyttäminen tarkoittaa tuomarointia, tuomion langettamista, rangaistuksen määräämistä – kaikkinaista kiroamista. Sillä eihän tuomiossa ole mitään mieltä, koska ihminen tuomitsee aina itsensä, siihen ei teloituskompaniaa tai huppupäistä pyöveliä tarvita. Korkeintaan ihminen voidaan eristää lisävahinkojen estämiseksi kanssaihmisistä.

Toiseksi: koska moni varmasti kokee mielipahaa esityksessä nimeltä mainittujen henkilöiden tai tahojen vuoksi, niin suositeltavaa on käydä ennen mieltänsä pahoittamista vilkaisemassa Wilhelm Reichin teosta "Fasismin mas-sapsykologia". Kuinka Reich olisi voinut ylipäättään havainnollistaa, usein vieläpä lisäämiinsä kuvaavin adjektiivein höystettynä, käytännön esimerkein tapahtunutta ja tapahtuvaa, jos hän ei olisi voinut soveliaisuussyistä kertoa lähteidensä nimiä? Henkilöitä ei ole tekstissä mainittu hyvässä tai pahassa, syyttömien tai syyllisten jahtaamistarkoituksessa, vaan ainoastaan siksi, että he edustavat erinomaisesti yksilöinä laajoja kasvottomia rakkau-den vajaatoiminnasta edustavia joukkoja. Se että edustaja pääsee parrasvaloihin käsiteltävän asian yhteydessä tekojensa tai ajatustensa vuoksi, ei suinkaan ole pilkkaamista kuten Esko Valtaoja kirjoittajalle lähettämässään sähköpostissaan älyttömästi kuvitteli.

Ja jos törmäät kirjoittamissani kirjasissa ajatuksiisi tai kirjoituksiisi kohdistuvaan kritiikkiin, se ei ole ainakaan vihapuhetta, kuten esimerkiksi Johanna Korhonen erheellisesti kuvittelee, vaan asialliseen kritiikkiin pyrkivää, henkilökohtaisuuksista erillistä yksinpuhelua, ellei sitten esimerkiksi ulkonäkösi tai käyttäytymisesi herätä sivullisissa erilaisia intohimoja. Yksinpuhelua siksi, että kokemuksen mukaan kritiikin kohteita ei muutamaa harvaa poikkeusta lukuun ottamatta lainkaan kiinnosta vuoropuhelu, vaan he lähes poikkeuksetta vetävät herneet nenäänsä – tai sitten vain verisesti loukkaantuneena vaietaan.

Ja sama juttu, jos kysyt verkon kautta (muutenhan kenenkään ei saa nykyään edes yhteyttä) kysymyksen tai utelet selitystä, niin seuraus on useimmiten täydellinen "kohtelias" hiljaisuus. Ennen vanhaan, jos kirjoitit esimerkiksi vastineen Helsingin Sanomien yleisöpalstalle lehden toimittajan artikkeliin, joko palstan toimittaja tai artikkelin kirjoittaja itse, saattoi vastakomentoida – nyt et vastineen lähetettyäsi kuule kommenttisi "voinnista" mitään. Lukijana ja lehden tilaajana olet kuin "virtuaalista" hiekkaa toimituksen lattialle kantava häirikkö – ellei sitten tittelisi ole joku johtaja, päällikkö, komentaja tai joku muu ylhäisyys tyhjäntoimittaja.

Tämä on sikäli mielenkiintoista, että kasvokkain keskusteltaessa tämän kaltaista käytöstä, mykkäkoulua, pidettäisiin sivistymättömänä mutta verkossa voi käyttäytyä ihan miten huvittaa ja varsinkin silloin kun on ensin kovaa ääneen mölynnyt kansalaisten olemattomasta nettietiketistä. Maassamme lähes kaikki kritiikki mielletään jonkinlaisen syytöksen sisältäväksi arvosteluksi, ellei jopa syyllisen etsimiseksi tai henkilökohtaiseksi hyökkäykseksi – lynkkaamiseksi. Johtuneeko tuo sitten kansamme vuosituhantises-ta henkisestä perinteestä – vaikenemista vai olemattomasta itsetunnosta, ellei molemmista – mene ja tiedä. Ei olekaan mikään ihme, että maassamme ei ole toisinajattelijointa tai varsinaista älymystöä. Ketä nyt kusitolpan asema maassamme kiinnostaisi, maassa jossa vain hillotolppa määrittelee yksilön henkilökohtaiset sivistykselliset valmiudet ja yhteiskunnallisen arvoaseman – sosiaalisen statuksen.

Vielä lopuksi, ennen kuin siirrymme yhteiskuntaamme riivaavan tunnevaltaisuuden synnyttämän pahuuden ja sen seurausilmiöiden pariin, yhdysvaltalainen psykiatri Scott M. Peck, on kirjoittanut omiin henkilökohtaisiin kokemuksiinsa ja työhönsä perustuvan seikkaperäisen tutkielman pahuudesta nimeltä "Pahan psykologia" (Kirjapaja 1989), josta seuraava tarkkanäköinen ja erinomainen analyysi:

Yksi syy, miksi pahuudesta on niin vaikea kirjoittaa, on sen salakavaluus... Silmiinpistävempiä piirteitä minun pahoiksi määrittelemien ihmisten käy-

*töksessä on kuitenkin heidän taipumuksensa tehdä muista syntipukkeja. Omasta mielestään he ovat kaiken moitteen yläpuolella, joten he käyvät ke-
nen tahansa kimppuun, joka julkenee moittia heitä. He uhraavat muita ihmisi-
ä voidakseen säilyttää käsityksensä itsestään täydellisyyden perikuvana.
Pahat heijastavat oman pahuutensa itsensä ulkopuolelle. He eivät koskaan
ajattele olevansa itse pahoja, mutta näkevät hyvin paljon paha muissa. Pa-
huus on kuin poliittista vallankäyttöä, jossa ihminen pyrkii alistamaan muut
omaan tahtoonsa käyttäen välitöntä tai peiteltyä pakkoa – jotta nämä eivät
voisi avartaa itseään tai ravita henkistä kasvuaan...*

*Pahat ihmiset ovat, kumma kyllä, usein tuhoisia juuri sen takia, että he yrit-
tävät tuhota pahuuden. Ongelma piilee siinä, että he ovat sijoittaneet pa-
huuden väärään kohteeseen. Heidän pitäisi tuhota oma sairautensa, ei mui-
ta. Elämä uhkaa usein heidän täydellistä käsitystä itsestään, joten heidän
aikansa kuluu elämää vastaan taistelemisessa ja elämän tuhoamisessa –
useimmiten vielä oikeamielisyyden nimissä...*

*Pahat ovat keskittyneitä pitämään täydellistä kuvaa itsestään. Pyrkimys vai-
kuttaa moraalisesti moitteettomalta, vie kaiken heidän aikansa. Moraali-
suus on heille erittäin suuren huolen aihe. Yhteiskunnan normit ja muiden
ihmisten mielipide ovat heille tärkeitä asioita. Pahoilla ei tunnu olevan min-
käänlaista tahtoa tai pyrkimystä hyvyteen, mutta he haluavat erittäin kiih-
keästi vaikuttaa hyviltä. Heidän hyvyytensä on kokonaan teeskenneltyä. Se
on pelkkää valetta...*

*Pahoilla on poikkeuksellisen voimakas tahto, ja he ovat vakaasti päättäneet
pitää oman päänsä. He yrittävät kaikin voimin hallita muita... Pahat valeh-
televat silmiinpistävän johdonmukaisesti...*

*Jos haluat löytää pahoja ihmisiä, helpoin tapa on etsiä ensin uhreja... Kai-
kista tunteista pelko on kaikkein tuskallisin. Paha ihminen elää koko ajan
pelon vallassa, vaikuttipa hän sitten ulospäin kuinka tyneltä ja hillityltä ta-
hansa. Pelko ja kärsimys ovat muodostuneet niin olennaiseksi osaksi hänen
elämäänsä, että hän ei ehkä edes tietoisesti tunne niitä...*

Edellä esitettyjen Peckin huomioiden voi pahuuden tuntomerkit listata seu-
raavasti:

1. pahuus on salakavala - se on naamioinnin mestari
2. paha pyrkii tekemään muista syntipukkeja
3. paha ihminen on mielestään kaiken moitteen yläpuolella - hän pitää
itseään täydellisyyden perikuvana, moraalisesti nuhteettomana
4. pahat heijastavat oman pahuutensa itsensä ulkopuolelle
5. pahat ihmiset eivät myönnä olevansa pahoja

6. pahat näkevät hyvin paljon pahaa muissa ja he hyökkäävät mielellään muiden kimppuun
7. moraalisuus on pahoille ihmisille erittäin suuri huolenaihe
8. paha tuhoaa oikeamielisyyden nimissä
9. pahoilla on poikkeuksellisen voimakas tahto – pahat pyrkivät alistamaan muut tahtoonsa
10. pahat yrittävät hallita muita – pahuus on kuin poliittista vallankäyttöä
11. pahat uhraavat muita ihmisiä – helpoin tapa etsiä pahuutta on etsiä uhreja
12. pahat valehtelevat johdonmukaisesti
13. paha hallitsee pellolla
14. pahan ihmisen rakkaus on valerakkautta.

Edellä olevien pahuuden tuntomerkkien pohjalta pahuuden voikin tiivistää seuraavasti:

Pahuus on rakkautta tuhoava tahto/taho, joka pyrkii vastarakkautta tuhoavia tekoja, asenteita ja tunteita hyväksi käyttäen alistamaan, useimmiten salakavalasti rakkaudeksi naamioituneena ja johdonmukaisesti valhdellen, kaikki muut tahtoonsa.

Pahuuden löytääkin helpoimmin etsiskelemällä uhreja ja niitä ei todellakaan tarvitse yhteiskunnassamme etsiä. Ja kaikkien uhrien vammat eivät suinkaan ole näkyviä ruuheita, vaan vammat voivat olla yhtä hyvin näkymättömiä haavoja. On kuitenkin olemassa yksi tunnusmerkki, jolla muita pahasydämisimmät ihmiset pystyy helposti seulomaan muusta massasta vaivatta: nämä ihmiset odottavat, että heitä kunnioitetaan, heitä herroitellaan ja rouvitellaan sekä heitä teititellään ja heitä pokkuroidaan.

Nämä ihmiset ovat henkisesti vaikeasti vammautuneita ja siksi he kuvittelevat olevansa muita parempia, että he ovat muita tärkeämpiä ja arvokkaampia. Gandhi kuvasikin tällaista itseään korvaamattomana pitävää teitittelyä edellyttävää tärkeilijä-öykkäriä näin:

Kun menestys tekee ihmisen turhamaiseksi, hän on kuin vaunun pyörässä istuva kärpänen, joka kuvittelee panevansa pyörän pyörimään.

Ja nämä eivät kärpäsen paskaa kummemmat itsensä ylentäjät tepastelevat keskuudessamme kuin kiekumaan opettelevat kukonpojat, juuri kuten nasa-retilainen heitä (juutalaista papistoa ja yläluokkaa) osuvasti kuvasi:

*Sen tähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, **sillä he sanovat, mutta eivät tee**. He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. Ja **kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat**. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi ja **rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia** synagoogissa, ja **tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla** (osoitetaan suosiota), ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi' (pappi). (Matt.23:3–7)*

KAIKEN PAHUUDEN UMPIPERÄ

Vaikka tietyillä tahoilla tiedetään erittäin hyvin, mistä kaikkinaisen ihmisten keskuudessa esiintyvä väkivalta, pahuus, niin henkinen kuin ruumiillinenkin, juontaa juurensa, niin väkivallan syytä ei kuitenkaan julkisesti kerrota kansanjoukolle, saati tiedotusvälineiden edustajille. Niinpä yhä edelleen massoille syötetään mediassa aivan yleisesti satuja väkivallan geneettisestä, kemiallisesta, opitusta, mielikuvituksellisesta tai jopa sattumanvaraisesta alkuperästä. Ja niistä tiedemiesten tutkimuksista, jotka raottavat väkivallan alkuperää hiukkaseenkin, vaietaan väkivallan alkuperästä joitakin raflaavia sivulauseita lukuun ottamatta lähes täydellisesti. Ja näitä tutkimuksia ei haluta ainakaan rautalangasta vääntämällä kansanomaistaa tai riepotella kaiken kansan silmien edessä television perjantai-illan "juupas-eipäs"-ajankohtaisohjelmissa. Kansanjoukkojen tietämättömyys väkivallan alkuperästä onkin hallitsevan luokan, pääomapiirien, omistavan (mediankin omistavan) luokan edunmukaista, sillä nimenomaan "banksterit" marionetteineen hyötyvät taloudellisesti **vastaanottokyvyltään rajallisesta, ymmärrykseltään vähäisestä, mutta unohtamiskyvyltään, helposti käsiteltävistä** suurista kansanjoukoista, massoista.

Maailman onnellisimman maan tunnuslukuja: Joka toinen (50 %) suomalaisista kohtaa elämässään ainakin yhden vakavahkon mielenterveyden häiriön, 2000 suomalaista yrittää itsemurhaa joka vuosi, itsemurha on 15–19-vuotiaiden yleisimpiä kuolinsyitä, vajaa miljoona suomalaista syö mielenterveyslääkkeitä, noin 20–25 prosenttia nuorista kärsii vuosittain jostain mielenterveyden häiriöstä, 3 % suomalaisista kokee elässään psykoosin, opiskelijoiden yleisin lääkärikäynnin syy on mielenterveysongelma, mielenterveysongelma on joka viidennellä mies- ja joka kolmannella naisopiskelijalla ja peräti joka viides (20 %) nuori on viillellyt itseään (Yle 16.5.2016). Ja Uudellamaalla jo lähes joka kymmenes 13–17-vuotias nuori oli viime vuonna (2017) psykiatrisen erikoissairaanhoidon asiakas (IL 20.2.2018):

Tilanne on hälyttävä ja akuutti. Tarvitsemme lisää rahaa, jotta voimme antaa parempaa hoitoa, Tampereen yliopistollisen sairaalan ylilääkäri Riitta Kerttu Kaltiala-Heino sanoo

Ja silti esimerkiksi Iltasanomat kertoo ((IS 14.3.2018)), että Suomi on Maailman onnellisin maa vaikka joka päivä viisi alle 30-vuotiaasta nuorta tai nuorta aikuista siirtyy maassamme työkyvyttömyyseläkkeelle mielenterveysongelmien vuoksi. Hyvä, tarvitsemme siis lisää rahaa ja resursseja voi-

daksemme antaa parempaa hoitoa Maailman onnellisimman maan onnettomille asukkaille, mutta sairastumisen syiden setvintä, se ei kuulu kenellekään.

Eli jos me suomalaiset olemme onnettomia, niin yhtään paremmin ei ilmeisesti mene missään muuallakaan. Esimerkiksi kolmasosa maailman ihmisistä on yhden tutkimuksen mukaan potenut mielenterveysongelmia. Ja tutkimuksissa keskityttiin pääasiassa VAIN ja ainoastaan mielialahäiriöihin, ahdistuneisuuteen sekä päihdeongelmiin (Terve.fi, 2.4.2014).

On siis huomioitava, että näissä edellä esitetyissä luvuissa ovat vain mielenterveysongelmat eli ensinnäkin neurooseista kärsivät ihmiset, jotka ovat ahdistuneet, masentuneet, maanisia tai pelokkaita, mutta he tuntevat kuitenkin olevansa psyykkisesti suhteellisen hyvin koossa ja ovat realistisessa suhteessa ulkomaailmaan. Neurooseja ovat mm. mieliala-, pelko-, ahdistuneisuus-, uni-, syömis- ja hillitsemishäiriöt. Mielialahäiriöistä masennus on vakavin kansansairautemme. Masennus aiheuttaa eniten työkyvyttömyyttä, ja lasten ja nuorten masennus on yleistynyt suhteessa muihin ikäryhmiin. Toiseksi mukana ovat persoonallisuushäiriöt, jotka kertovat erityyppisistä häiriöistä persoonallisuuden kehityksessä. Ne vaativat sekä kehittyäkseen että parantuakseen hyvin pitkän ajan. Persoonallisuushäiriöitä ovat mm. epävakaa, narsistinen, paranoidinen ja epäsosiaalinen persoonallisuus. Ja kolmanneksi mielenterveyshäiriöt kuten psykoosi, jolla on tyypillistä minä-kokemuksen pirstoutuminen sekä todellisuudentajun hämärtyminen, joka ilmenee mm. ajattelun ja tunteiden pahoina vääristyminä ja harha-aistimuksina. Psykooseja ovat mm. skitsofrenia ja vakava kaksisuuntainen mielialahäiriö (entinen maanis-depressiivinen psykoosi).

Mukana luvuissa EIVÄT SIIS OLE sadismi, masokismi tai sadomasokismi, koska ne eivät ole nykyluokituksen mukaan enää lainkaan sairauksia, sillä esimerkiksi se, että yksilölle sadomasokistinen seksuaalisuus ei ole ongelma, vaan iloa tuottava asia, on terveydenhuoltohenkilökunnan mukaan päinvastoin terveyden osoitus – tunteet ovat vielä elossa! Nykyisin onkin useita selityksiä sille, miksi jotkut kokevat esimerkiksi sadomasokismin nautinnolliseksi ja vastaus riippuu paljolti yksilöstä. Toisille alistuvan roolin ottaminen voi merkitä terapeutista pakoa stressistä, vastuusta tai syyllisyydestä. Toisille alistuminen voi tarkoittaa kadotetun turvallisuuden paikkausta. Joka tapauksessa sadomasokismi on seuraus aina henkilönä lapsuudessa kohdistuneesta henkisestä tai fyysisestä pahoinpitelystä.

Näin sairastunut yhteiskuntamme jo on. Ihminen, joka saa seksuaalisen tyydytyksen aggressiosta on maamme Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan terve kuin pukka! Niinpä kriminaalihuollon tukisäätiön sivusto "Portti vapauteen" lasketteleekin verkossa:

Mielenterveysongelmien syntymekanismit ovat erittäin monimutkaiset ja osin tuntemattomat, eikä niiden tunteminen ole yleensä välttämätöntäkään. Olivatpa häiriöiden syyt perinnöllisiä, kemiallisia, opittuja tai näiden yhdistelmiä, täytyy tulevaisuus joka tapauksessa rakentaa terveyden ja voimavarojen, ei häiriöiden varaan.

Lainauksesta ilmenee yhteiskuntaa yleisesti vaivaava totaalinen ajattelukyvttömyys. Ei ole tärkeää tietää, miksi jotain tapahtuu tai joku tekee jotakin. Riittää kun painiskelee kaulaansa myöten seurausten suossa. Mitä väliä – sairauksethan jatkuvat kuitenkin hamaan ikuisuuteen, jos syihin ei koskaan puututa! Mutta onpahan maamme kriminaalihuollolla ainakin jotakin mitä puuhastella.

Mtv.fi kertoo 14.9.2013 uuden kanadalaistutkimuksen väittävän, että sadistisuus saattaa olla yleisempi luonteenpiirre kuin on uskottu. Kokeessa yli neljäsosa osanottajista valitsi ötököiden tappamisen vessan siivoamisen sijaan! Ja kokeessa testattiin vain pelkkien hyönteisten litskaamista eikä toisen ihmisen henkistä kyykyttämistä, sadismia tai kyykyttämiseen suostumista, masokismia! Julmuus tuottaa, kuten esimerkiksi Anthony Storr osoitti, osalle ihmisistä mielihyvää ja julmuudestaan mielihyvää saavat ihmiset saattavat nähdä jopa erityisen paljon vaivaa saadakseen nähdä tai tuottaa kärsimystä. Nämä ihmiset eivät ole aina välttämättä sarjamurhaajia tai seksuaalisia hyväksikäyttäjiä, mutta he saavat eriasteista orgastista mielihyvää aiheuttamalla tai vain katselemalla toisten kärsimistä.

Jos nyt ajatellaan, että noin peräti viidesosa suomalaisista napostelee päivittäin mielenterveyslääkkeitä ja että aivan varmasti "normaaleista" mielenterveysongelmista kärsivistä kansalaisista läheskään kaikki eivät suinkaan pistele erivärisiä pillereitä poskeensa, niin ennen sadistien ja masokistien mukaanottoa lukuun, mielenterveys horjuu ainakin lähes puolella maamme kansalaisista. Kun mukaan lisätään kanadalaisarvio, se että neljäsosa on kansalaisista omaa selkeästi sadistisia piirteitä ja että luvusta puuttuvat vielä masokistit, pedofilit, ekshibitionistit, fetisistit, zoofilit, koprofilit ja voyeristit, niin puhumme mieluummin yli kuin alle viidestäkymmenestä prosentista maamme kansalaisista. Ja itse asiassa piilosadismi on niin yleistä suomalaisessa yhteiskunnassa, että se on rakenteellinen osa esimerkiksi vaikkapa puolustusvoimia, järjestyksenvalvontaa, terveydenhuoltoa, opetusta ja valtion sekä kuntien virkakoneistoa. Kukapa ei olisi tavanut eläessään pientä byrokraatti-pirua, nilkkiä, joka nauttii kansalaisen kyykyttämisestä, luukulta luukulle juoksuttamisesta, kapulakielestä tai käskytävää sinivuokkoa, ellei peräti uhkailuun viime kädessä turvautuvaa, keskustelukyvvytöntä hoitohenkilökuntaa. Niin kauan kuin alistut, olet nöyrä ja

Vaikka jo kauan on tiedetty, mistä yhteiskunnassa yleinen väkivalta, sodat, tapot ja vaikkapa raiskaukset todellisuudessa juontuvat, niin miksi esimerkiksi toimittajat ja muut median edustajat eivät ylipäättään koskaan uutisoi näin oleellista tietoa kansalaisille, vaan syöttävät kerta kerran jälkeen kansalaisille samaa virheellistä tietoa väkivallan alkuperästä?

Esimerkiksi Jokelan ja Kauhajoen kouluampumisisten tai koulukiusaamisen yleisesti, syyksi on julkisuudessa vieritetty milloin videopelit, huonon kontrolli, kouluterveydenhuolto, resurssien tai välittämisen puute. Ellei sitten ole keksitty ryhtyä syyttämään syypääksi väkivaltaisia geenejämme, joille me emme yksinkertaisesti voi mitään tai jopa sitä selittämättömyyttä

Kun koira käyttäytyy aggressiivisesti ja murisee, jopa puree mielellään sinua takaapäin, niin miksi me emme syytä syntiinlankeemusta syyksi koirien syntiselle käyttäytymiselle. Niinhän kristityt väittävät ihmisenkin synnillisen käyttäytymisen johtuvan Paratiisin tapahtumista. Ja kun koira on lempeä ja jaksaa heiluttaa häntäänsä torkkuessaankin, niin missä ihmeessä nämä kiltit koirat oikein olivat kun syntiinlankeemus tapahtui? Miksi ne eivät muuttuneet kuten lajitoverinsa pahoiksi? Vai olisiko syy siinä, että koiraa ei Jumala edes ollut keksinyt vielä tuolloin luoda.

Evoluutikot sekä evolutionisiti, molemmat, taas eivät ole edes päässeet yksimielisyyteen siitä, ovatko vietit vaistoja vai vaistot viettejä. Heille on myös epäselvää, onko mitään sellaista kuin itsesuojeluvaisto tai vapaa tahto edes olemassa. Tai jos esimerkiksi vietit sittenkin ovat totta, niin missä kemiallisessa aineyhdistelmässä ne siirtyvät sukupolvelta sukupolvelle?

Kun Wilhelm Reich väitti teoksessaan fasismin massapsykologia, että väkivalta ja välinpitämättömyys ovat seurausta massojen milteipä pakonomaisen orgastisen kaipuun tukahduttamisesta, niin uudemmat havainnot puhuvat sen puolesta, että orgastisen kaipuun sijasta väkivalta onkin syntyisin vielä syvemmältä kaukaa ihmismielen sopukoista: Ihmisyksilöiden synnynnäisen ja luonnollisen elämää säilyttävän ja elämää suojaavan aggressiovietin jo varhaislapsuudessa, joskus jopa sikiövaiheessa tapahtuneesta eriasteisesta tukahduttamisesta. Ja samalla kun luonnollinen, elämää suojeleva aggressiovietti silvotaan, silpoutuu samalla lapsen normaali luonnollinen seksuaalisuus ja sukupuolisuus, lapsen tunne-elämä ja itsetunto

Tämän kirjasen luettuaan ei kukaan voi maapallon päällä enää pestä käsiään ja hurskastella, että hän ei tiennyt mitään

*Jos en olisi tullut ja kirjoittanut tätä,
ei teillä olisi syytä vaieta ja valehdella;
mutta nyt teillä ei ole, millä vaikenemistanne
ja valehteluanne puolustaisitte.*

